

LCJ Handreiking –16

Abraham, vader van alle gelovigen

Leidingdeel

Inhoud

Uitleg leidingdeel	2
Didactische handreiking	3
Algemene inleiding	5
Schets 1 – Vader van beloften	6
Schets 2 – Vader van Ismaël	11
Schets 3 – Vader van Izak	16
Schets 4 – Vader van Jezus Christus	20

Uitleg leidingdeel

Om je als leidinggevende te helpen bij het voorbereiden van de clubavonden, hebben we in dit leidingdeel alle hiervoor benodigde informatie op een rij gezet.

In dit leidingdeel tref je het volgende aan:

- Algemene didactische tips die je kunt gebruiken om eens een keer op een andere manier een vraag of opdracht te bespreken.
- Achtergrondinformatie bij het geheel van de Handreiking.
- Informatie die direct betrekking heeft op de verschillende schetsen. Deze informatie bevat:
 - *Benodigheden*
Alles wat je nodig hebt om deze avond goed te laten verlopen, staat hier op een rij.
 - *Lezen*
Suggesties voor passende bijbelgedeelten. Er worden meer bijbelgedeelten genoemd dan in de Handreiking behandeld worden, zodat je eventueel kunt kiezen.
 - *Zingen*
Passende psalmen en liederen worden genoemd. De liederen komen uit de Gele Bundel of Uit aller mond.
 - *Bidden*
Passend bij de schets geven we enkele gebedspunten weer.
 - *Doelstelling*
Kort op een rij wat het doel van de avond is.
 - *Achtergrondinformatie*
Een exegese bij het bijbelgedeelte dat in de bijbelstudie behandeld wordt.
 - *Alternatieve (start)opdrachten*
Andere opdrachten, extra filmpjes of ideeën om een vraag te verwerken staan hier genoemd. Als leidinggevende kun je zo de avond zoveel mogelijk aan laten sluiten bij jouw doelgroep.
 - *Antwoorden*
Hier worden de antwoorden op de vragen uit de Handreiking gegeven.

We hopen dat deze extra informatie je helpt om makkelijk met deze Handreiking aan de slag te gaan. Bedenk dat het een *handreiking* is. Je kunt dus steeds kiezen wat je gebruikt en op welke manier. We hopen dat het gebruik van deze Handreiking tot zegen is voor de jongeren en leidinggevendenden!

Didactische handreiking

Het bespreken van de vragen kun je variëren. Hieronder volgen enkele manieren waarop je de vragen kunt bespreken.

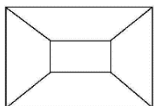
Denken > delen > uitwisselen

Het *denken*, *delen* en *uitwisselen* is een proces waarbij jongeren eerst zelf nadenken, daarna in een klein groepje hun gedachten delen en deze ten slotte in de grotere groep uitwisselen. Het voordeel van deze werkwijze is dat de betrokkenheid gestimuleerd wordt. Bovendien wordt door het uitwisselen van gedachten en het gezamenlijk formuleren van een antwoord het aantal meningen beperkt. Dat maakt de gezamenlijke nabespreking overzichtelijker. Hieronder worden een aantal didactische werkvormen uitgelegd, waarmee dit proces van *denken*, *delen* en *uitwisselen* gestalte kan worden gegeven.

Eén-tweetje

Vraag de jongeren om individueel over een vraag of opmerking na te denken (en eventueel iets op te schrijven). Daarna bespreken ze in tweetallen hun antwoorden. Eventueel wordt per tweetal een beste antwoord gekozen. Dit antwoord wordt vervolgens plenair uitgewisseld. Uitbreiding: de tweetallen bespreken de antwoorden met een ander tweetal. Per viertal wordt het beste antwoord gekozen, dat vervolgens plenair wordt uitgewisseld.

Placemat

De placemat is een variant van het 'Eén-tweetje', waarbij papier en pennen worden gebruikt. Gebruik bij voorkeur een vel op A3-formaat. Verdeel het vel papier zoals in het voorbeeld. Elke jongere denkt individueel na over een vraag of opmerking, waarna hij het antwoord opschrijft in één van de hoekpunten. De groepsleden bespreken de antwoorden die zijn opgeschreven in de hoekpunten. De gemeenschappelijke antwoorden of het beste antwoord wordt in het middenvak opgeschreven. Het antwoord in het middenvak kan plenair worden uitgewisseld.

Expertgroep

De jongeren denken in verschillende groepen na over een deelonderwerp. Elke groep is nu expert in (heeft kennis over) één deelonderwerp. Vervolgens worden nieuwe groepjes gevormd waarin alle bestudeerde deelonderwerpen vertegenwoordigd zijn. Elke jongere is binnen de nieuwe groep expert in een deelonderwerp. De eerder opgedane kennis wordt in de nieuwe groep gedeeld.

Voorbeeld: Elk groepje jongeren verdiept zich in één vraag. Vervolgens worden nieuwe groepjes gevormd waarbij in elk groepje alle bestudeerde vragen zijn vertegenwoordigd. Elk groepslid is 'expert' in één vraag en deelt deze kennis met de andere groepsleden.

Meningen uitwisselen

Om het *uitwisselen van meningen* te stimuleren, kunnen onder meer de volgende werkvormen worden gebruikt.

Gekleurde kaarten

Elke jongere beschikt over een rode en groene (en eventueel oranje) kaart. Er kunnen ook andere kleuren worden gebruikt. Een stelling wordt geprojecteerd en/of voorgelezen. De jongeren steken één van de kaarten op (rood=niet mee eens; groen=mee eens; oranje=twijfel). De meningen worden geïnventariseerd en eventueel genoteerd. Het opsteken van kaarten is een goede aanleiding om door te vragen naar argumenten.

Duimen

In plaats van gekleurde kaarten wordt een duim opgestoken. Duim rechtop = mee eens; duim naar beneden = niet mee eens; duim horizontaal opgestoken = twijfel.

Binnen- en buitenkring

Verdeel de jongeren in twee gelijke groepen. De eerste groep vormt een binnenkring. De tweede groep gaat hier in een kring omheen staan: de buitenkring.

Een jongere uit de binnenkring vertelt een mening of antwoord aan een jongere uit de buitenkring. Laat één van de kringen op een bepaald moment één of meerdere plaats(en) draaien, zodat een nieuw tweetal ontstaat en de meningen/antwoorden opnieuw worden uitgewisseld. Herhaal het draaien en uitwisselen een aantal keren.

Inventariseren

Om op een speelse manier antwoorden of meningen te *inventariseren* kunnen onder meer de volgende werkvormen worden gebruikt.

Post-its

Laat de jongeren hun antwoord of mening opschrijven op een post-it, een memoblaadje met plakstrip. Laat de beschreven memoblaadjes opplakken op een centrale plaats. De post-its kunnen, indien gewenst, door de jongeren gegroepeerd worden rond vergelijkbare antwoorden of meningen. Bespreek de reacties.

Muurtje bouwen

Antwoorden of meningen worden op een A4-papier geschreven. Bij de gezamenlijke bespreking wordt met de A4-papieren een muurtje gebouwd. De belangrijkste antwoorden en meningen worden onderop geplakt, de minder urgente zaken komen daarbovenop. Gebruik plakband of kneedgum om het papier op te hangen.

Woordweb

Inventariseer antwoorden of meningen op een whiteboard, flap-over of groot vel papier. Maak een woordweb waarin informatie kernachtig en geordend wordt weergegeven. Opmerkingen over hetzelfde onderwerp worden in kernwoorden bij elkaar opgeschreven.

Algemene inleiding

Abraham, vader van alle gelovigen

Met deze Handreiking staan we stil bij de persoon van Abraham. Maar we kijken eigenlijk direct ook naar zijn kinderen: Ismaël en Izak. De titel 'Abraham, vader van alle gelovigen' geeft de richting aan: Abraham is vader, maar van wie? Wie zijn deze gelovigen? Ismaël is de stamvader van de moslims, Izak één van de aartsvaders van het joodse volk en in het Nieuwe Testament lezen we over de gelovigen die kinderen van Abraham genoemd worden.

We willen met de jongeren nadenken over deze drie wereldgodsdiensten aan de hand van deze Handreiking over Abraham. Want het kan goed zijn dat je jongeren met moslims in de klas zitten of hen tegenkomen in de stad. En ze kunnen zo hun vragen hebben over de islam. Hoe zit dat nu eigenlijk, en dan zeker als verschillende bijbelse personen ook in de Koran voorkomen. Met deze Handreiking willen we daarover in gesprek gaan.

Steeds nemen we de bijbelse geschiedenis rond Abraham als uitgangspunt. We zien allereerst dat Abraham een belofte ontvangen heeft. Vervolgens krijgt hij een zoon bij Hagar, maar dat is niet de zoon van de belofte. Ismaël moet de tent van vader Abraham verlaten. Izak is de beloofde zoon. Tegelijk zien we vanuit de geschiedenis van Izak lijnen lopen naar een andere Zoon van Abraham: Jezus Christus.

We ontdekken dat de toegang tot de God van Abraham niet via Ismaël of Izak loopt. We kunnen alleen tot Hem naderen via de Heere Jezus. Het geloof in Hem is nodig. Dat is het geloof dat ook Abraham kende, hij is immers door het geloof gerechtvaardigd. Dat geloof hebben alle mensen nodig. We hopen dat de ontdekkingstocht door deze Handreiking de jongeren bij dat geloof mag brengen!

Literatuurlijst

- *Tekst voor Tekst, de Heilige Schrift kort verklaard en toegelicht* (1987). Oeveren, B. van , e.a. 's-Gravenhage: Boekencentrum.
- *HSV-studiebijbel* (2014). Paul, M.J. en Hofman, T.M. (Red.). Heerenveen: Royal Jongbloed.
- *Bijbel met Uitleg* (2015). Apeldoorn: De Banier.
- *HSV-Jongerenbijbel* (2013). Vergunst, P.J. (Red.). Heerenveen: Uitgeverij Jongbloed.
- *Verklaring van het Oude en het Nieuwe Testament, 1* (2000). Henry, Matthew. Utrecht: Uitgeverij De Banier.

Schets 1 – Vader van beloften

Benodigdheden

- Een Bijbel en Handreiking voor elke jongere.
- Pennen.
- Apparatuur voor het bekijken van het filmpje op www.abcvanhetgeloof.nl (startopdracht).
- Materiaal voor het maken van een schilderij/verftekening (slotopdracht).

Lezen

Deze gedeeltes kunnen gebruikt worden bij de voorbereiding, maar kunnen ook op de avond zelf gelezen worden.

- Genesis 12:1-4
- Genesis 15:1-6
- Genesis 17:1-8
- Handelingen 2:14-41
- Hebreëën 11:8-12

Zingen

- Psalm 105:1, 4 en 5
- Psalm 77:5 en 8
- Psalm 93:4
- Zie ik sterren aan de hemel staan
- Looft de Heere alle gij volken
- De Heere zegene en behoede u
- Ik heb je bij je naam geroepen

Bidden

- Dank de Heere voor de beloften die Hij gedaan heeft.
- Dank dat God doorgaat met Zijn werk, ook wat Zijn volk Israël betreft.
- Bid om geloof in Gods beloften, voor ons en allen die ervan horen.

Doelstelling

- De jongeren weten wat de Heere aan Abraham beloofd heeft.
- Ze zien dat deze beloften nog steeds gelden en ook voor ons van betekenis zijn.
- Ze weten dat de Heere ons met de doop in Zijn verbond opgenomen heeft en wat dat voor hen persoonlijk betekent.

Achtergrondinformatie

Vooraf

We ontmoeten Abram voor het eerst in Genesis 11 (vanaf vers 26). Hij woont met zijn familie in Ur der Chaldeeën, gelegen in het huidige Irak (het gebied heette toen Mesopotamië, wat

‘tussen de rivieren’ betekent). In deze stad werd de maangod Sin vereerd. Jozua 24:2 vertelt dat ook Abrams familie ‘andere goden’ diende.

In hoofdstuk 11:31 staat dat Terah zijn zoon Abram, schoondochter Saraï en kleinzoon Lot meeneemt vanuit Ur der Chaldeeën om naar Kanaän te gaan. Ze blijven echter in Haran wonen. Dit lijkt een grote omweg, maar is in feite de gebruikelijke route van Mesopotamië naar Kanaän. Zo hoefden reizigers niet door de dorre woestijn, maar konden ze via vruchtbare streken reizen.

Sommige uitleggers denken dat het ‘Ur’ van Abram dichterbij Haran gelegen moet hebben (Haran lag in het huidige noorden van Syrië). Aan de naam Ur is toegevoegd ‘van de Chaldeeën’. De Chaldeeën waren de latere bewoners van Mesopotamië. Ook in Handelingen 7:2-3 staat dat Abram geroepen is in Mesopotamië. Daarmee ligt het meer voor de hand om uit te gaan van een ligging in het zuiden van Irak.

Genesis 12

Vers 1 De HEERE verschijnt aan Abram en zegt: ‘Ga uit uw land en uit uw maagschap (familie), en uit uw vaders huis, naar het land, dat ik u wijzen zal’.

Sommige uitleggers zijn van mening dat Abram deze roeping gekregen heeft in Haran waar hij met zijn vader, vrouw en neef woonde. ‘Uw land’ is dan Haran. De volgorde in Genesis 11 en 12 klopt dan precies.

Volgens Handelingen 7:2-3 krijgt Abram deze roeping echter al in Ur. Dat betekent dan dat Genesis 12:1 eerder plaatsvond dan Genesis 11:31. Dit hoeft echter geen probleem te zijn, omdat de schrijver de tekst in hoofdstuk 11 duidelijk naar inhoud rangschikt, niet naar tijdsvolgorde. Genesis 1-11 is een eenheid, vanaf hoofdstuk 12 begint de geschiedenis van Abram. Sommige uitleggers denken aan een dubbele roeping, zowel in Ur (Handelingen 7:2-3) als in Haran (Genesis 12:1-4). Op deze wijze willen ze Genesis 11:31 in de tijd voor Genesis 12:1 kunnen plaatsen. De Schrift spreekt echter nergens over een dubbele roeping.

De opdracht betekent het verlaten van al het bekende en het gaan naar het onbekende. De HEERE spreekt over het verlaten van drie kringen: zijn land, zijn familie (maagschap) en zijn vaders huis. Na het vertrek uit Ur verlaat Abram zijn land en een deel van zijn familie (zijn broer Nahor). Na het vertrek uit Haran heeft hij alleen zijn vrouw en zijn neef Lot over. Het is niet duidelijk of zijn vader in Haran is achtergebleven of inmiddels is gestorven.

De Bijbel geeft geen aandacht aan de vraag hoe God sprak: met een hoorbare stem, in Abrahams gedachten, in zijn geweten, of in een droom of visioen zoals Jakob en Jozef die ontvingen. Abraham kreeg kennis aan de Schepper en Onderhouder van het leven, de God die ook sprak in het leven van zijn voorouders.

Dat de HEERE Abram roept is een bewijs van Gods verkiezende genade. In een familie waar ‘andere goden’ gediend werden, kiest de HEERE uit genade een man uit langs wiens nageslacht Hij Zijn heilsplan wil gaan uitvoeren. Daar mogen we Gods wijsheid en genade in bewonderen. Abrams roeping stemt ook tot verootmoediging: het laat zien dat de HEERE begint, waar van de kant van ons mensen niets te verwachten is (zie Joz. 24:3). Abrams roeping is tenslotte ook een bemoediging. Als de HEERE zo genadig is dat Hij een heidense afgodendienaar verkiest, dan is er hoop voor de grootste zondaar. Op deze genade van God mogen we pleiten in ons gebed (zie Neh. 9:7).

De opdracht die Abram krijgt is niet eenvoudig. De cirkel wordt steeds nauwer getrokken: land, familie, het huis van zijn vader. In onze tijd is familie belangrijk voor sociale band. In de tijd van Abram ging dat nog veel verder. Familie bood financiële hulp en fysieke bescherming tegen allerlei gevaren. Abram moest ook breken met de goden. Voor de oude oosterling was de macht van de goden namelijk beperkt tot het gebied waar ze vereerd werden. Abram moest echt alles los laten: familie, economische zekerheid, veiligheid, zijn goden. Om een onbekende toekomst in te gaan. Alleen vertrouwend op de HEERE, die hem riep.

Opvallend is dat de HEERE Abram niet vertelt wélk land Hij hem wijzen zal. Daarmee wordt Abrams gehoorzaamheid, geloofsvertrouwen en geduld op de proef gesteld (zie Hebr. 11:8).

Vers 2 Bij de roeping geeft de HEERE ook een aantal grote beloften. Vers 2 noemt drie beloften aan Abram:

- een groot nageslacht (u maken tot een groot volk)
- zegen
- een grote naam

Heel duidelijk sluiten deze beloften aan bij de offers die Abram moet brengen: het loslaten van familie, economische belangen en zijn reputatie. Abram en Sarai konden geen kinderen krijgen (Gen. 11:30). Kinderloos sterven betekent niet alleen dat Abram geen nieuwe familie zou krijgen, maar ook dat zijn naam niet doorgegeven zou worden. De HEERE weet dit en juist daarom belooft Hij om Abram tot een groot volk te maken. Vruchtbaarheid is in het Oude Testament een belangrijk teken van Gods zegen.

De tweede belofte is de zegen. Terecht onderscheiden we vandaag zegen van materiële voorspoed. Een kind van God is rijk gezegend. Hij of zij mag voor eeuwig bij God zijn. De zegen begint nu, maar is later volkomen. Het Nieuwe Testament laat dit heel duidelijk zien. In het Oude Testament is de zegen echter ook gericht op het leven hier op deze aarde. Als het volk Israël de HEERE dient, belooft God vrijheid en voorspoed. De zegen voor Abram betekent hier ook dat God materieel voor hem zorgt, nu hij de economische banden doorsnijdt met zijn familie (zie verder de woordstudie over 'zegen').

De derde belofte is de belofte van een grote naam. Als Abram naar een ander land gaat, komt hij als een volslagen onbekende binnen. Vriendschap, verbondenheid, het respect wat hij opgebouwd heeft in Ur en Haran, kan hij niet meenemen. God Zelf zorgt dat Abram weer een grote naam krijgt.

Vers 3 De beloften die de HEERE geeft blijven echter niet beperkt tot Abram zelf. Gods verkiezing van Abram is niet het einddoel. God wil Abram gebruiken om daarin alle geslachten van de aardbodem te zegenen. Vers 2 eindigt met de woorden 'en wees een zegen'.

De HEERE verkiest Abram om alle geslachten van de aardbodem te zegenen. Allereerst gaat het over het nageslacht van Abram zelf: het volk Israël. Maar net als Abram is Israël niet het einddoel van Gods verkiezing. Israël is geroepen om het licht van de wereld te zijn. Gods verkiezend handelen stopt daarmee niet met Israël. Door het geloof in de HEERE Jezus Christus worden ook gelovigen uit de andere volken toegevoegd. Ook zij zijn op deze wijze het nageslacht van Abram (Rom. 4:13-17; Gal. 3:7).

De HEERE zegt: 'En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt.' Het is niet om het even hoe mensen ten opzichte van Abram staan. Er is geen mogelijkheid om neutraal

te zijn: het is voor of tegen. Het gaat óf om erkenning van de positie van Abram en navolging óf verzet tegen Abram en dus tegen God. Door de eeuwen heen hebben we gezien welke reactie het nageslacht van Abram, het volk Israël, heeft opgeroepen. Het kwaad van het antisemitisme (=Jodenhaat) komt voort uit de haat tegen Abram en de God van Abram. Gods verbond met Israël is niet opgehouden te bestaan. De HEERE zegent wie Abram zegent, maar straft wie Abram vloekt. De vloek is het tegenovergestelde van de zegen.

Abram krijgt de belofte, dat 'in hem' alle geslachten van de aarde gezegend zullen worden. Deze zin heeft twee betekenissen, die elkaar niet uitsluiten maar aanvullen:

- Met 'in u' wordt eigenlijk 'in Abrams zaad (nageslacht)' bedoeld. En bij dat 'zaad' of nageslacht gaat het uiteindelijk om de HEERE Jezus, Die uit Abram geboren wordt. In Hém ontvangen mensen dé zegen. We hebben hier dus een Messiaanse belofte!
- De Hebreeuwse uitdrukking voor 'in u' kan ook vertaald worden als: 'met u'. De betekenis is dan, dat alle geslachten der aarde samen met Abram gezegend worden. Zo wordt de tekst uitgelegd in Galaten 3:8-9. Wie door een waar geloof de toevlucht neemt tot Christus, wordt gezegend samen met de gelovige Abram. Paulus schrijft in Romeinen 11:17 dat de gelovigen uit de volken ingeënt worden in Abrams nageslacht, het volk Israël.

Vers 4 Abram gáát. Hier blijkt enerzijds zijn geloofsgehoorzaamheid (zie ook Hebreeën 11:8): Abram is gehoorzaam aan de opdracht van de HEERE. Anderzijds blijkt zijn geloofsvertrouwen: de HEERE had ook beloften gegeven. Lot, de zoon van Abrams broer Haran, die al was overleden in Ur (Gen. 11:27-28), gaat mee.

Alternatieve (start)opdracht

Praat met elkaar door over beloftes. Beloofd is beloofd! Dat heb je vast weleens gezegd. Heb je ook weleens een belofte gebroken? Of maakte je mee dat iemand anders zijn belofte verbrak? Hoe vond je dat? Hoe zit dat met de beloftes die God doet?

Antwoorden

Startopdracht

-

1.
 - a. Naar het land dat God hem zal wijzen.
 - b. *Persoonlijk.*
 - c. Zij hebben vaak geen keus en moeten vluchten. Ze voelen zich ontheemd, vreemd en thuisloos. Moeilijk om je daar een voorstelling van te maken!
2. *Persoonlijk. Er is verschil tussen algemene beloftes die de Heere geeft en persoonlijke beloftes. Mooi om in dit verband ook over de belofte van de doop door te praten.*
3.
 - a. Daar is Abrams leven vol van. De Heere zorgt voor hem en zijn vrouw als hij naar Egypte vlucht. De Heere is bij hem als Lot kiest voor het beste deel van het land. Enz.
 - b. De geschiedenis van het Joodse volk is ook vol van Gods bewaring en bescherming. Het volk bestaat nog steeds – door al die eeuwen heen heeft God hen bewaard! En ze

hebben sinds 1948 weer een eigen land waar ze nog steeds – ondanks alle oorlogen – mogen wonen.

4.
 - a. Zijn knecht moet de erfenis maar ontvangen.
 - b. Er zal nageslacht komen, Abraham zal een eigen kind krijgen.
5.
 - a. Abraham gelooft de Heere op Zijn woord.
 - b. Om net zo direct de Heere te geloven en vertrouwen.
6.
 - a. De doop.
 - b. God wil als een Vader voor je zorgen. De Zoon wil je zonden vergeven. De Heilige Geest wil in je komen wonen en je hart en leven nieuw maken.
 - c. Op www.heidelbergse-catechismus.nl vind je naast de klassieke tekst van de catechismus ook een versie in eigen woorden. Dit kan jongeren helpen de tekst beter te begrijpen.

Vraag: Hoe onderwijst en verzekert de doop dat het offer van Christus voor jou is?
Antwoord: Christus heeft de uitwendige onderdompeling ingesteld en Hij heeft daarbij beloofd dat ik innerlijk met Zijn bloed en Geest van de onreinheid van mijn ziel (dat zijn mijn zonden) gewassen ben.
Dat is even zeker zoals water de vuilheid van mijn lichaam wegwast.
7.
 - a. Door de Heere Jezus.
 - b. Allen die niet bij het Joodse volk horen.
 - c. De belofte van de Heilige Geest die het werk van Christus wil toepassen in de harten. Je leest het in de verzen hiervoor. Het is wat Joël geprofeteerd heeft.
 - d. Door het geloof in de Heere Jezus. Ook ons roept de Heere, steeds als Zijn Woord klinkt.
8.
 - a. *Persoonlijk.*
 - b. Je moet blijven bidden, blijven vragen en geloven dat de Heere je hoort. Vertrouw de Heere op Zijn Woord.
 - c. Zeker, iedereen die in geloof tot de Heere vlucht, wordt gered. Dat belooft de Heere!
 - d. Dat God doet wat Hij belooft.

Stellingen

- Dat is wel heel makkelijk gedacht... Het is beter je voor te nemen dat je doet wat je zegt, dat je betrouwbaar bent.
- Eens, dat vraagt de Heere van ons. Laat je 'ja' 'ja' zijn en je 'nee' 'nee'.
- Als regel kun je in ieder geval zeggen van niet, maar er kunnen natuurlijk uitzonderingen op die regel zijn. In noodgevallen of onvoorziene situatie bijvoorbeeld.
- Dat is helemaal waar. Het is niet afhankelijk van mijn geloof of mijn gevoel, God staat daarboven. Hij doet altijd wat Hij zegt.

Slotopdracht

-

Schets 2 – Vader van Ismaël

Benodigheden

- Een Bijbel en Handreiking voor elke jongere.
- Pennen.
- Apparatuur om het filmpje van Faraidoun te bekijken. Zie <https://www.youtube.com/watch?v=LIRRjcEuRaI>.

Lezen

Deze gedeeltes kunnen gebruikt worden bij de voorbereiding, maar kunnen ook op de avond zelf gelezen worden.

- Genesis 16
- Genesis 17:18-20
- Genesis 21:9-21
- Galaten 4:21-31

Zingen

- Psalm 27:7
- Psalm 116:1, 9 en 11
- Roept uit aan alle stranden
- Alzo lief had God de wereld

Bidden

- Dank de Heere voor Zijn Woord waarin Hij laat zien Wie Hij is.
- Dank God voor Zijn Zoon Die Zijn leven heeft gegeven aan het kruis.
- Bid om een zegen over evangelisatie- en zendingswerk. Dat wereldwijd mensen zich bekeren tot de enige God.
- Vraag of de Heere ook in ons hart wil werken met Zijn Geest.

Doelstelling

- De jongeren ontdekken wat de Bijbel zegt over Ismaël en hoe God ook hem zegent.
- Ze leren meer over de Islam en wat de verschillen met het christendom zijn.
- Ze denken na over de waarde van het Evangelie en wat dit voor hen betekent.

Achtergrondinformatie

Genesis 16

Vers 1 Ook na Gods belofte aan Abram van een talrijk nageslacht en Zijn verbond met hem blijft Saraï onvruchtbaar. Waarschijnlijk was Hagar een van de slavinnen die de koning van Egypte met andere geschenken aan Abram gegeven had (Genesis 12:16).

Vers 2 Saraï erkent Gods voorzienigheid in de beproeving. Toch wil ze nu zelf sturen; ze is immers te oud om zelf nog een kind te krijgen? Het was oud-Babylonisch recht dat een kind uit een slavin geboren de meesteres toebehoorde. Abram laat zich tot veelwijverij overhalen; zijn verlangen naar een kind, het beloofde kind, wordt ook hem te sterk. In de oosterse wereld kwam veelwijverij wel vaker voor bij rijkere mannen hoewel monogamie ook daar regel was. Hier blijkt een gebrek aan betrouwen op Gods belofte. Abram en Saraï kunnen niet geduldig wachten op Gods tijd. Ze grijpen zelf naar de verwachte zegen. Wie gelooft die zal niet haasten.

Vers 3-4 Zonder Gods toestemming te hebben gevraagd of gekregen geeft Saraï Hagar aan Abram die haar als bijvrouw ontvangt. Abram heeft gemeenschap met Hagar en zij wordt zwanger. Maar al snel ondervindt Saraï de negatieve gevolgen van haar stappen. Hagar benadert haar met minachting. Zij voelt zich meer dan haar meesteres omdat zij iets ontvangt dat Saraï niet heeft. Zegeningen kunnen mensen hoogmoedig maken.

Vers 5-6 Saraï geeft Abram de schuld, omdat hij Hagar niet terecht wijst. Het verdriet, haar aangedaan, komt voor zijn rekening. Ze doet roekeloos een beroep op God, daagt haar man voor Gods rechterstoel. Abram zegt: uw slavin is in uw macht. Daaruit blijkt welwillendheid, maar ook zwakte. Hij geeft zijn vrouw Hagar en zijn kind prijs aan de grillen van Saraï. Saraï wrekt zich door zeer heftig tegen haar uit te vallen en haar hard te behandelen, mogelijk zelfs door het laten aanbrengen van het slavenmerk op het voorhoofd. Hagar verdraagt dit niet en verlaat het huis en haar dienst. Ze vergeet haar plicht als dienstmaagd (en vrouw) en haar eigen schuld waardoor het haar moeilijk wordt gemaakt.

Vers 7-10 Sur betekent 'muur' en is zo genoemd naar de lange, muurachtige heuvels in dit gedeelte van de woestijn. Het ligt ten oosten van Egypte waar nu het Suezkanaal loopt. Hagar loopt dus richting haar eigen land. God houdt haar echter tegen door middel van Zijn Boodschapper (blijkens vers 13 de HEERE Zelf). Hier vinden we de eerste melding van het verschijnen van een engel in de Bijbel.

De HEERE zet Hagar door haar zo aan te spreken weer op de rechte plaats; haar hoogmoed wordt bestraft. Hij doet haar ook gevoelen dat waar zij ook heengaat, Hij haar altijd ziet. Hij berispt haar: Wat doet u hier, waar Ik u ergens anders had geplaatst? Ze heeft haar plicht verlaten, maar ook de voorrechten die ze in Abrams tenten had. En in welke gevaren begeeft ze zich niet, zowel onderweg als ook in het heidense Egypte.

Hagar erkent dat ze vlucht en verontschuldigt zich tegelijk door te zeggen dat het is om het ongenoegen (het aangezicht) van haar meesteres.

Vernederen in vers 6 en in vers 9 is hetzelfde werkwoord. Hagar moet geduldig lijden als zij streng behandeld wordt en zo berouw tonen en Saraï tot zachtheid stemmen. Door een belofte moedigt de HEERE Hagar aan tot gehoorzaamheid. Hij belooft haar een talrijk nakroost.

Vers 11-12 God toont Zijn zorg over haar zwangerschap en het baren. Ismaël betekent 'God hoort'. Hij heeft gehoord (haar verdrukking) en zal horen. Ismaël zal een ongebonden, ontembaar en strijdlustig mens zijn, evenals zijn nakomelingen. Hij zal met iedereen op voet van oorlog leven. Zijn broederen zullen hem en zijn volk in hun midden moeten gedogen. De Arabieren stammen van Ismaël af.

Vers 13-15 Hagar aanbidt Gods alwetendheid en voorzienigheid. God ziet haar in haar schuld, haar verdrukking, haar dwaalweg en haar berouw. Ze is verwonderd dat zij het voorrecht ontvangt God te mogen zien. En nog wel hier in de woestijn. Of ze ziet met berouw dat zij niet naar God had omgezien, terwijl Hij haar dagelijks aanziet.

Lachaï-Roï betekent 'de levende van mijn zien'. Bedoeld is: de put van de levende God Die naar mij omziet. Kades ligt 100 km ten zuiden van Hebron tussen Juda en Edom.

Blijkbaar heeft Hagar gedaan wat de Engel haar bevolen heeft.

Zie voor een uitleg van Genesis 17 schets 3.

Genesis 21

Vers 9 Het woord 'spottende' is te vertalen met lachende; schamper lacht Ismaël Izak uit en verstoort zo de vreugde. Hij beseft dat Izak de erfgenaam is en zijn plaats zal innemen. Hij zal ongetwijfeld van Gods beloften hebben gehoord, en hebben begrepen dat hij niet de beloofde zoon was. Naast Izak, de zoon van de belofte, was hij het kind van het vlees, van menselijke berekening (Galaten 4:29). Hij zal ook gehoord hebben van de belofte die er voor hem was, van de zegen die hij zou ontvangen. Maar het is hem niet genoeg en hij bespot Izak.

Vers 10-11 Sara vraagt Abraham in heftige woorden 'de dienstmaagd en haar zoon' weg te sturen. Natuurlijk is hier sprake van moederliefde, maar ze denkt vooral ook aan de belofte van God. Het is erg dat Ismaël Izak uitlacht en bespot. Ze begrijpt dat ze moeten kiezen tussen de lijn van de belofte en de lijn van het vlees. Geen compromis is mogelijk. Sara reageert op een menselijke manier, maar de diepste drijfveer is dat alleen de beloofde zoon de erfenis toekomt.

Abraham is het totaal oneens met Sara; Ismaël is ook een zoon van hem.

Vers 12-13 Opnieuw maakt Abraham een beproeving door. Hij moet, vertrouwend op God, zijn zoon laten gaan. Hier wordt Abraham geconfronteerd met zijn eigen zonde van ongeduld en menselijke berekening (Genesis 16). Al is Izak de wettige erfgenaam, God zal Ismaël niet vergeten. Ook hij zal tot een groot volk worden en gezegend worden. De HEERE roept Abraham op naar Sara's stem te horen, omdat zij op dat moment naar Gods Woord spreekt.

Vers 14-16 Gehoorzaam aan Gods oproep voorziet Abraham Hagar en Ismaël 's morgens vroeg van voedsel en drinken en stuurt hen weg. Het zal hem diep verdriet hebben gedaan zijn zoon weg te sturen.

Als het water op is, en Ismaël niet verder kan, legt Hagar hem onder een struikje. Op een boogschot afstand gaat zij zitten. Ze kan het niet aanzien dat haar kind sterft. Ze denkt hier

niet meer aan de belofte dat Ismaël tot een groot volk zal worden. Dan zou ze op die belofte pleiten. Ismaël betekent immers 'God hoort'.

Vers 17-19 Maar 'de God des aanzien' ziet en hoort de jongen. Zijn Engel richt het woord tot Hagar. Hij vraagt haar hoe het met haar is. Hij stelt haar gerust; zij hoeft niet bang te zijn. De Heere heeft het geroep van haar jongen gehoord. Ze moet opstaan en de jongen overeind trekken. Hij zal hem tot een groot volk maken.

De HEERE wijst haar een bron, waar ze fris water kan putten.

Vers 20-21 God houdt Zijn belofte: Hij is met Ismaël. Ze blijven in de woestijn van Paran. Zijn moeder zoekt een vrouw uit Egypte, haar geboorteland, voor hem. Ondanks alles wat de HEERE hem gaf, keerde Ismaël zich van Hem af.

Alternatieve (start)opdracht

Speel met de vragen uit de startopdracht een quiz. Laat de jongeren naar een hoek van de zaal lopen (kies een hoek voor 'goed' en een hoek voor 'fout'). Steeds vallen de jongeren die een fout antwoord geven af. Maak evt. meer vragen vanuit deze schets en het bijbelgedeelte.

Antwoorden

Startopdracht

Dit is een goede opdracht om op een andere manier vorm te geven. Zie hierboven of bij de didactische tips.

1. *Mooie vraag om te kijken hoe dit bij de jongeren leeft.*
2. *Persoonlijk.*
3. Er komt een engel naar Hagar toe. Ze zit of ligt dan bij een fontein in de woestijn op de weg naar Sur. De engel vraagt waar ze vandaan komt en waar ze heen gaat. Hagar antwoordt dat ze op de vlucht is, weg van Sarai. De engel geeft haar de opdracht terug te gaan en haar plek als slavin van Sarai weer in te nemen. Ook geeft hij haar een belofte met betrekking tot haar eigen zoon. Hij moet Ismaël heten en zal tot een groot volk worden. Ook zal hij sterk en krachtig zijn. Hagar spreekt dan over 'de God des aanzien' omdat de Heere naar haar heeft omgezien. Ze noemt de put Lachai-Roï.
4.
 - a. Of Ismaël de zoon van het verbond mag zijn.
 - b. Izak zal de zoon van het verbond zijn. Over een jaar zal hij geboren worden, Sara zal zijn moeder zijn.
 - c. God zal Ismaël zegenen en tot een groot volk maken.
5.
 - a. *Persoonlijk.*
 - b. De Heere zorgt dat er water is zodat Ismaël in leven kan blijven.
 - c. Dat Hij altijd doet wat Hij belooft. En dat de Heere voor iedereen wil zorgen. Net zoals vandaag de zon opgaat over 'goede' en 'slechte' mensen.
 - d. Dat zijn we door de doop. *Mooi om hier met de jongeren over door te praten. Wat een zegen is het als ze gedoopt zijn! Ze dragen Gods belofte aan hun voorhoofd!*

Stellingen

- Dat is heel menselijk gedacht. In de Bijbel zie je vaak dat het bij de Heere anders gaat. De mindere gaat voor de meerdere (denk aan Jakob en Ezau). Gods wegen zijn zo heel anders dan onze wegen. Bovendien was de geboorte van Ismaël gevolg van ongeloof en ongehoorzaamheid aan de Heere.
 - Dat zou je zo kunnen zeggen. Al heeft de islam een heel andere ontstaansgeschiedenis dan het christendom.
 - Vraag goed door bij de jongeren als ze het met deze stelling eens zijn. Wat zit erachter? Belangrijk om te beseffen dat elk mens waardevol is in Gods oog. En dat we als christen ook juist een taak hebben in het omzien naar die ander.
 - Nee! De god van de moslims is niet dezelfde als de God van de Bijbel. Alleen via de Heere Jezus kun je echt tot God komen.
6. –
7. –
- 8.
- a. Het grootste verschil is de rol van de Heere Jezus. Hij is de Zoon van God Die als mens naar deze wereld kwam om zondaren te redden. Wie dit gelooft, is zalig. Dat mag je dan ook zeker weten. In de islam moet je alles zelf doen en kun je nooit zeker weten of je in de hemel komt. Het is een religie van angst, terwijl onze God een God van liefde is.
 - b. *Persoonlijk.*
 - c. Door de Heere er Zelf om te vragen. Hij wil het geloof schenken en wil ook die zekerheid geven, door Zijn Woord en Geest.

Slotopdracht

-

Schets 3 – Vader van Izak

Benodigdheden

- Een Bijbel en Handreiking voor elke jongere.
- Pennen.
- Grote vellen papier voor de stamboom (slotopdracht).

Lezen

Deze gedeeltes kunnen gebruikt worden bij de voorbereiding, maar kunnen ook op de avond zelf gelezen worden.

- Genesis 17:15-22
- Genesis 18:1-15
- Genesis 21:1-8

Zingen

- Psalm 105:4, 5 en 6
- Psalm 77:5
- Psalm 6:9
- Lofzang van Maria:3 en 7
- God is getrouw
- 'k Heb geloofd

Bidden

- Vraag de Heere om geloof in Zijn beloften.
- Bid voor mensen die uitzien naar de kinderzegen.
- Dank voor de gezinnen in de gemeente. Bid of het plaatsen van liefde en vrede zullen zijn.

Doelstelling

- Jongeren weten dat de Heere altijd doet wat Hij belooft.
- Ze kennen de beloften die in de Bijbel staan en ook voor hen gelden.

Achtergrondinformatie

Genesis 17

Vers 15-17 Bij de instelling van het verbond wordt ook Saraïs naam veranderd, voortaan heet zij Sara. Beide namen betekenen 'prinses'. Uit haar zullen volkeren (let op: meervoud!) geboren worden, zelfs koningen zullen tot haar nageslacht behoren. De onvruchtbaarheid van Sara zal teniet gedaan worden, de Heere zal via deze vrouw Abraham een zoon schenken. De reactie van Abraham hierop is dat hij hieraan lijkt te twijfelen. Hoe kan zijn onvruchtbare vrouw, die inmiddels ook al 90 jaar oud is, nog een kind krijgen? Abraham lacht – dat is precies de betekenis van Izaks naam: 'hij lacht'.

Vers 18-22 Nog denkt Abraham het beter te weten: zou het niet via mijn zoon Ismaël kunnen gaan? Dat is echter niet de weg van de Heere. Hij had Abraham een zoon beloofd uit

zijn vrouw Sara. Dat verbond is een eeuwig verbond: altijddurend. Het geldt voor hem en zijn nageslacht. De vervulling van deze verbondsbelofte vinden we in Jezus Christus. Over een jaar zal de zoon van de belofte geboren worden.

Ook met Ismaël zal God meegaan, hij zal eveneens tot een groot volk worden. Uit hem zullen twaalf vorsten voortkomen. Maar de bijzondere zegen rust op Izak.

Genesis 18

Vers 1-8 Abraham woont nog steeds in een tent (zie Hebr. 11:9) als hij op een dag drie mannen ziet. Hij betoont zich uiterst gastvrij; uit zijn houding blijkt dat Abraham deze mannen als belangrijk ziet. Waarschijnlijk zijn de mannen engelen, één van hen is de Engel des Heeren – de Oudtestamentische verschijningsvorm van de Heere Jezus (zie ook het vervolg van deze geschiedenis, vers 16-33). Gastvrij biedt Abraham deze reizigers een plaats van rust en een maaltijd aan. Sara bereidt het maal en het is Abraham zelf die een kalf uit zijn kudde uitzoekt. Het wordt een kwalitatief goede en overvloedige maaltijd. Abraham staat bij de gasten terwijl zij eten, hij stelt zich op als een dienaar.

Vers 8-15 Sara is in haar tent. Daarvandaan kan ze het gesprek van de mannen volgen. Dat blijkt uit haar reactie op de bijzondere woorden van de Man. Hij zegt dat Sara over een jaar een zoon zal hebben. Dit is niet de eerste keer dat deze belofte klinkt (zie 17:21), maar toch is de reactie van Sara er één van ongeloof (net als Abraham trouwens reageerde in 17:17). Sara lacht, ze is immers al lang niet meer in staat om kinderen te krijgen! De HEERE (let erop dat hier de verbondsnaam gebruikt wordt!) wijst Abraham op het ongeloof van zijn vrouw. 'Zou er voor de HEERE iets te wonderlijk zijn?' Het is eenzelfde opmerking als in Lukas 1, als aan Maria vergelijkbaar nieuws gebracht wordt. Maria reageert vol geloof en vertrouwen, een verschil met de reactie van Sara. Toch zijn de woorden voor Sara evengoed waar: bij God is alles mogelijk. Hij kan de onvruchtbare moeder maken, zelfs op haar hoge leeftijd. Al vanaf het begin blijkt Gods bijzondere zorg voor dit kind van de belofte. Zo laat de Heere zien dat Hij op dit kind en op het volk dat uit hem voortkomt, bijzonder betrokken is.

Als Sara bij haar ongelovig lachen bepaald wordt, is ze bang en zegt ze niet gelachen te hebben. De HEERE weet echter dat ze gelachen heeft. Hem is niks onbekend. Het woord 'lachen' speelt een bijzondere rol in deze geschiedenis. Als Izak (dat betekent 'hij lacht') geboren wordt, kan Sara opnieuw lachen, nu van vreugde en geloof. God doet wat Hij belooft!

Genesis 21

Vers 1-2 Als hier staat dat de HEERE Sara bezoekt, is dat met genade, om Zijn belofte te vervullen. Dit in tegenstelling tot het bezoeken met Zijn straffen.

Al zo vaak hadden Abraham en Sara zich afgevraagd of de belofte nog wel vervuld zou (kunnen) worden. Nu gaat die in vervulling. De herhaling in deze verzen onderstreept dat God Zijn belofte zéker vervult. Zo is Izak het kind van het wonder, dat menselijk gezien niet geboren kon worden (Genesis 18:11).

Vers 3-5 Al eerder (Genesis 17:19) had de HEERE de naam van het kind gegeven: Izak (= hij, of: men, lacht). Zo roept Abraham de naam van zijn kind uit; het Hebreeuwse woord voor 'noemen' betekent ook 'roepen'. Zoals Hij beloofde, is de Engel des HEEREN nu ook aanwezig in de tent (Genesis 18:10). De grote Zoon van Izak is hier aanwezig. Dit kind is het

begin van Christus. Abraham lacht: God vervulde na 25 jaren Zijn belofte, als hij al 100 is. Sara lacht nu in geloof. Dit kind is het bewijs van de trouw van God.

Als Izak acht dagen is, besnijdt Abraham hem, naar de opdracht die de HEERE eerder gaf (Genesis 17:10) en ontvangt hij het teken van Gods verbond aan zijn lichaam. Zo ontvangen wij het nieuwtestamentische teken en zegel in de heilige doop.

Vers 6-8 Sara aanbidt de HEERE Die machtige wonderen deed en Zijn belofte vervulde, terwijl dat naar de mens onmogelijk was.

Als Izak geen borstvoeding meer krijgt, maar overgaat op vast voedsel, organiseert Abraham naar gewoonte een feestmaaltijd. Izak is dan ongeveer drie jaar. Wellicht is er extra grote vreugde geweest, omdat Izak het teken is van de Heiland Die komt. Via de lijn van Izak zullen alle geslachten gezegend worden.

Alternatieve (start)opdracht

- In schets 1 stond de tip om het filmpje over 'belofte' op www.abcvanhetgeloof.nl te bekijken. Als je dit nog niet gedaan hebt, kun je dat op deze bijeenkomst doen.
- Begin met de opdracht over Ismaël en Izak (vraag 6).

Antwoorden

Startopdracht

-

1. *Persoonlijk.*

2.

- a. In visioenen.
- b. Ja, in Zijn Woord spreekt Hij tot ons. Door Zijn Geest komt Hij met dat Woord tot ons, wil Hij zelfs in ons wonen.

3.

- a. Maria.
- b. Zij gelooft wat de engel zegt.

4. –

5.

- a. Ismaël.
- b. Hij spot met zijn broertje.
- c. Hagar en Ismaël kunnen hierdoor niet langer in Abrahams tent blijven. Ismaël geeft Izak niet de plek die de Heere hem geeft en daarom moet hij letterlijk plaatsmaken. Abraham stuurt hen weg.

6. –

Stellingen:

- Abraham en Sara hebben lang op dit kind gewacht en in dat opzicht kan hij een droomkind zijn. Maar er was ook veel verdriet rondom zijn geboorte, denk aan de geschiedenis met Hagar en Ismaël.

- Er was vooraf in Izak niets waarom de Heere hem uitgekozen heeft. Dat is alleen Gods genade. Je ziet in het leven van Izak later juist ook zonde. En toch is hij de zoon van het verbond!
- Geloof en vertrouwen hebben alles met elkaar te maken. Je mag wijzen op Gods beloften. Hij laat geen bidder staan! Wie tot Hem komt om genade – pleitend op Zijn eigen Woord – zál door Hem gehoord worden. Misschien niet direct, maar op Zijn tijd en wijze. Evengoed kan dit wel de ervaring van jongeren zijn. Leer ze dan meer over hoe de Heere werkt, en wat Hij van ons vraagt.

7.

- a. Abraham hoort Gods stem. Hij hoeft Izak niet te offeren. Er zit een ram vast in de bosjes, dit zal het offerdier zijn. Izak mag met Abraham weer naar huis terugkeren. De Heere heeft gezien dat Abraham echt in God gelooft en Hem vertrouwt en gehoorzaamt.
- b. Het offer van de Heere Jezus op Golgotha.
- c. Dat God Abraham rijk zal zegenen en dat Zijn nageslacht zeer talrijk zal worden. Alle volken op aarde zullen in deze zegen delen.
- d. *Persoonlijk.*

Slotopdracht

Voor jongeren die meer uitdaging kunnen gebruiken, kun je de stamboom nog eerder laten beginnen: bij de vader van Abraham. Ze kunnen dan ook de lijn van Abrahams broers uitwerken.

Schets 4 – Vader van Jezus Christus

Benodigdheden

- Een Bijbel en Handreiking voor elke jongere.
- Pennen.

Lezen

Deze gedeeltes kunnen gebruikt worden bij de voorbereiding, maar kunnen ook op de avond zelf gelezen worden.

- Genesis 25:7-11
- Mattheüs 1:1-2, 16-17
- Romeinen 4
- Heidelbergse Catechismus zondag 7

Zingen

- Psalm 122:1,2 en 3
- Psalm 87:1,3 en 4
- Lofzang van Zacharias:4 en 5
- Wie zijn het die daar komen
- Wie op de Heer' vertrouwen
- Geef vrede Heer'

Bidden

- Bid om vrede voor Israël.
- Bid dat de ogen van het Joodse volk geopend worden voor de Messias.
- Bid dat wereldwijd mensen uit alle volken tot geloof komen.
- Dank God voor het zenden van Zijn Zoon.

Doelstelling

- De jongeren weten iets van de situatie en achtergrond in het verdeelde Jeruzalem.
- Ze kunnen dit herleiden tot Abrahams tent.
- Ze weten dat er slechts één weg tot God is.

Achtergrondinformatie

Mattheüs 1

Vers 1-17 Mattheüs begint zijn evangelie met een geslachtsregister. Dat register begint bij Abraham, de vader van alle Joden en degene met wie de HEERE het verbond met Zijn volk sloot. Bij Abraham begint de geschiedenis van het verbondsvolk. Aan hem is beloofd dat in zijn nageslacht alle volken gezegend zullen worden (Genesis 12:3). Het volgende markeringspunt dat Mattheüs noemt, is David. Met David begint het koningshuis dat de belofte van het eeuwige koningschap ontving (II Samuël 7). David, het symbool van de grote Koning van Sion. De man in wie Israël politiek en religieus zijn hoogtepunt beleefde. Het derde

markeringspunt wordt gevormd door de ballingschap, het absolute dieptepunt van Israëls geschiedenis. In de ballingschap wordt het politieke en religieuze failliet van Israël pijnlijk zichtbaar. In de puinhopen van de ballingschap wordt de profetische roepstem om een Verlosser, een Messias Die Israël zal herstellen, steeds duidelijker gehoord.

Deze drie markeringspunten worden met behulp van driemaal veertien geslachten verbonden aan de Heere Jezus. In Hem zullen de volken der aarde gezegend worden, zal Davids koningschap een eeuwig koningschap worden en Hij zal Sion herstellen.

Tussen al die namen worden ook vier vrouwen genoemd. Niet de namen van de 'aartsmoeders' Sara, Rebekka, Rachel en Lea, maar de namen van vier vrouwen die besmet zijn met zedelijke zonden, een heidense afkomst of beide. Het huis van David was niet bepaald een heilig huis. Jezus kwam om de zonde teniet te doen en ook de heidenen in dat heil te laten delen.

De getsymboliek drie maal veertien kan verschillende uitgelegd worden. Duidelijk is dat Mattheüs een zekere volheid van de tijd wil laten zien. De tijd voor de Zaligmaker is nú gekomen.

Romeinen 4

De kern van dit hoofdstuk is dat Abraham door het geloof gerechtvaardigd is. Het is ingewikkelde materie, we bekijken dit hoofdstuk vooral met de vraag op welke manier Abraham 'onze vader' is.

Vers 1-8 In Genesis 15 staat dat Abraham de Heere gelooft en dat dit hem tot gerechtigheid gerekend wordt. De vraag die hier opgeworpen wordt is of Abraham deze gerechtigheid door de werken verkregen heeft. Als dat zo is, is het verdiend loon en geen genade. Als Abraham door zijn goede werken recht voor God zou staan, zou hij zich hierop kunnen beroemen. Dan is zijn gehoorzaamheid de basis van zijn relatie met God. En dat is niet zo. Abraham heeft zijn gerechtigheid allen ontvangen door geloof. Het is alleen het geloof dat rechtvaardigt. Dat laat ook David zien in psalm 32.

Vers 9-12 Genesis 15 is eerder dan Genesis 17, de instelling van de besnijdenis. Dus toen Abraham geloofde en dit hem tot gerechtigheid gerekend werd, was hij nog niet besneden. De besnijdenis heeft hij daarna ontvangen, als een teken zegel van de gerechtigheid die hij had ontvangen door het geloof. Zo kan Abraham, zo zegt Paulus hier, een vader zijn van allen die geloven, zowel besnedenen (Joden) als onbesnedenen (heidenen). Het gaat niet om de besnijdenis allereerst maar om het geloof.

Vers 13-17 Abraham heeft de belofte ontvangen dat hij de hele wereld erven zal. Deze erfenis wordt ontvangen door het geloof en niet door het houden van de wet. Mensen kunnen de wet immers niet houden en daarom brengt de wet Gods toorn. Daarom ontvang je de erfenis alleen door geloof, uit genade. Deze belofte aan Abraham gedaan, geldt vervolgens voor heel zijn nageslacht. Niet alleen voor Joden, maar ook voor heidenen. De enige grond om erfgenaam te zijn is het geloof. Dat maakt je tot een kind van Abraham. Abraham is een vader van vele volken geworden, dat is meer dan alleen het volk Israël. Het betreft allen – Jood en heiden – die door geloof gerechtvaardigd zijn. Rechtvaardig zijn wil zeggen recht voor God staan. Je straf is betaald, de schuld verzoend. Dat kan alleen door het offer van Christus. Door het geloof in Hem ben je gerechtvaardigd. De God in Wie Abraham geloofde is de Schepper

van hemel en aarde. Hij maakt doden levend en roept dat wat er niet is tot aanzijn. Een mooi voorbeeld hiervan is het nieuwe leven in Sara's moederschoot.

Vers 18-25 Abraham is blijven hopen op God en Zijn belofte. Al leek alles tegen te zijn, hij vertrouwde erop dat God Zijn Woord zou waarmaken. Hij twijfelde niet maar gaf God de eer. Zo lezen we hier een rijk getuigenis van Abraham om naast de geschiedenissen in Genesis te leggen. Daar kwamen we ook wel eens twijfel tegen, hier lezen we dat Abraham door alles heen is blijven geloven. Denk ook aan het getuigenis uit Hebr. 11. God is machtig om te doen wat Hij beloofd heeft. Dit getuigenis klinkt ook voor ons. In de beloften aan Abraham ligt ook onze zaligheid besloten. Wij kunnen gerechtvaardigd worden door de dood en opstanding van Jezus Christus. Daardoor is de schuld verzoend en kunnen wij recht voor God komen te staan. Paulus zegt zelfs dat Jezus is opgewekt tot onze rechtvaardigmaking. Het geloof in deze Heere Jezus Christus is hetzelfde geloof dat Abraham tot gerechtigheid gerekend werd. En door dat geloof zijn we kinderen van Abraham.

Alternatieve (start)opdracht

- Lees en bespreek onderstaand verhaal. Wat kun je uit dit verhaal leren over de persoon van Jezus Christus?

Waarom ik christen ben

Een Chinees vertelde eens, waarom hij christen was geworden: "Ik was in een diepe put gevallen. Hoe ik ook mijn best deed, ik kon er niet meer uitkomen. Toen kwam de filosoof Confucius voorbij. Hij zei: 'Mijn zoon, als je mijn lessen gevolgd had, zou je je daar niet bevinden'. 'Dat weet ik', riep ik, 'maar dat helpt mij nu niet. Helpt u mij, dan zal ik uw voorschriften nakomen'. Maar Confucius vervolgde zijn weg. En hij liet mij in de wanhoop achter.

Toen keek daar een ander over de rand van de put. Hij zei: 'Mijn zoon, als je alleen maar je armen kruist en je ogen sluit en in een toestand van volmaakte rust en onderwerping komt, dan zal je eens het Nirwana (het eeuwige niets) bereiken, evenals ik gedaan heb. Je moet je onverschillig betonen tegenover alle uiterlijke omstandigheden, dan vind je de eeuwige rust.' Ik riep: 'Verlos mij, vader en ik zal doen wat u mij beveelt.' Maar Boeddha vervolgde kalm en onverstoorbaar zijn weg. Maar mij liet hij in de put.

Met driftige stappen naderde vervolgens Mohammed de plaats waar ik me bevond. Hij boog zich over de rand van de put, keek daarin en zei: 'Man, ga niet zo tekeer! Je zit daar wel akelig. Ben je bang? Niet bang zijn... Het is de wil van Allah, dat je in die put gevallen bent. Bedenk dat! En wie kan zich tegen zijn wil verzetten? Spreek de belijdenis uit: "Allah is groot en Mohammed is zijn profeet". Blijf die belijdenis murmelen, totdat je mond voor eeuwig gesloten wordt en ga dan onder. Je zult in het paradijs dubbel genieten.' En Mohammed ging door. Hij redde mij ellendige niet.

Toen klonk daar een stem: 'Mijn zoon'. Toen ik opkeek, zag ik in het gelaat van de Zoon des mensen, vol liefde en tederheid. Geen verwijt kwam over Zijn lippen. Dadelijk daalde Hij in de put af. Hij had Zijn leven ervoor over om mij te redden. Hij sloeg Zijn armen om mij heen, tilde mij uit de put en zette mijn voeten op de vaste grond. Hij trok mij mijn vuile kleren uit en kleepte mij met Zijn eigen kleed. Daarna stilte Hij mijn honger. En tenslotte sprak Hij: 'Volg Mij en Ik zal u voortaan leiden en uw voeten voor vallen bewaren!'

Daarom – zo besloot de Chinees – ben ik een christen geworden."

Bron: www.holyhome.nl

Antwoorden

Startopdracht

Kijk wat er in je groep leeft over dit onderwerp. Voel je vrij om het te laten rusten als het de jongeren niks zegt. Op <https://www.kerkenisrael.nl/> is veel informatie te vinden.

1.
 - a. Door Izak en Ismaël.
 - b. Izak wordt door God gezegend en hij woont bij de put Lachai-Roï. Dat is de plaats waar Hagar de engel van de Heere ontmoette toen zij wegluchtte voor Sara.
2.
 - a. Door het geloof.
 - b. Het is zijn erfdeel. Het was een vreemd land. Abraham wist niet waar hij terecht zou komen.
 - c. Als vreemdeling, wonend in tenten. Het was niet zijn eigenlijke thuis.
 - d. Als je gelooft is de hemel je Vaderland. Dan ben je hier op aarde slechts op doorreis.
 - e. De stad die fundamenten heeft en door God gebouwd is. Dat is het hemels Jeruzalem.
 - f. *Persoonlijk.*
3. Naar de Heere Jezus.
4.
 - vers 1-5 Abraham is niet uit de werken maar door het geloof gerechtvaardigd. **G**
 - vers 6-8 Ook David laat zien dat vergeving alleen ontvangen wordt en niet uit de werken is. **E**
 - vers 9-12 Abraham geloofde al voordat hij besneden werd. **L**
 - vers 13-17 Abraham is een vader van allen die geloven, zowel Joden als heidenen. **O**
 - vers 18-22 Abraham heeft niet getwijfeld aan Gods belofte. **O**
 - vers 23-25 Ook wij kunnen alleen rechtvaardig worden voor God door het geloof in Jezus Christus. **F**
5.
 - a. Ze zijn met elkaar verbonden. In eeuwigheid heeft God Zijn kinderen uitverkoren. Daar begint de orde van het heil mee. Wie uitverkoren is, zal zalig worden. Toch worden we nergens in de Bijbel opgeroepen om uit te zoeken of we uitverkoren zijn. We worden opgeroepen te geloven. En wie gelooft, die mag weten ook uitverkoren te zijn. Dat zie je als je terugkijkt. Een mooi voorbeeld hiervan geeft Spurgeon. Hij vertelt dat boven de enge poort een bordje hangt: 'Klopt en u zal worden opengedaan.' Je kunt zeggen: dit is de oproep tot geloof. Als je binnen gaat door die poort, als je dus gelooft, zie je als je achterom kijkt een ander bordje: 'Ik heb u uitverkoren van voor de grondlegging der wereld.' De uitverkiezing is een troost voor wie gelooft. Maar als je bij de uitverkiezing begint wordt het een struikelblok. Dat mag dus niet.
 - b. Dat wil de Heere je geven. Zoek ernaar, vraag erom, wees er biddend mee bezig.

- c. Op www.heidelbergse-catechismus.nl vind je naast de letterlijke tekst ook een weergave in hedendaagse taal. Dit kan helpen de inhoud beter te begrijpen. Vraag en antwoord 21 klinken dan zo:

Wat is een echt geloof?

Een echt geloof bestaat onder andere uit kennis.

Ik hou alles uit Gods Woord voor waarheid.

Daarnaast is het echte geloof een vast vertrouwen,
dat de Heilige Geest in mijn hart werkt,
door de verkondiging van het evangelie.

Ik geloof en vertrouw dat niet alleen andere mensen vergeving hebben ontvangen,
maar dat ook mijn zonden vergeven zijn.

Ook dat ik eeuwige gerechtigheid en redding van God heb gekregen.

Dit is uit genade, het is alleen te danken aan het werk van Christus.

6.

- a. Er staan rijke beloften voor dit volk van Gods verbond in de Bijbel. Je ziet er al verschillende vervuld, onder andere doordat het volk weer in Israël woont. Maar het belangrijkste is dat zij zullen gaan zien dat de Heere Jezus de Messias is. Dat ze niet een andere Messias verwachten, maar dat Hij al gekomen is. En dat ze in Hem zullen gaan geloven. Alleen zó kan een Jood zalig worden.
- b. De Bijbel is er heel duidelijk over dat er slechts één weg tot God is: door het geloof in de Heere Jezus. Wie dat niet gelooft, of hij nu moslim of totaal ongelovig is, gaat verloren. Dat is de ernst van de bijbelse boodschap!
- c. *Een heel persoonlijke vraag!*

Stellingen

- Je wordt niet zalig door af te stammen van Abraham. Je wordt alleen zalig door het geloof in Jezus Christus. En dat moet aan Jood en moslim verkondigd worden!
- We worden opgeroepen om te geloven. De Heere wil mensen bekeren door Zijn Woord en Geest. Dan moet dat Woord wel verkondigd worden. Zie ook het antwoord bij 5a.
- Uiteindelijk zijn we op weg naar het hemels Jeruzalem. Het mooie van het land Israël is dat de bijbelse boodschap er meer voor je gaat leven. Je ziet dingen van de natuur en cultuur die je helpen de Bijbel beter te begrijpen. Maar echt iets vinden doe je er niet. Je kunt net zo goed geloven en je Bijbel lezen in Nederland als in Jeruzalem. Tegelijk maakt de liefde van een christen voor het volk Israël wel dat het bijzonder kan zijn om daar te zijn.

Slotopdracht

Vrede door het geloof in de Heere Jezus Christus, de Vredevorst.

Oplossing puzzel

Jezus onze vrede